Пише: Миланко Шеклер
петак, 20 децембар 2013 12:53

Опијум

Кина је преко Арапа још у 9. веку сазнала за опијум и користила га углавном као лек за болове, против срдобоље и још неких болесних стања. Када је у XIII веку у Кини ипак дошло до злоупотребе опијума и његове повећане потрошње међу становништвом, исти је одмах забрањен одлуком цара. У XVIII веку, европски трговци (Британија, Холандија, Француска) почињу да кријумчаре повремено мање количине опијума у Кину, тако да цар мора поново да обнови његову забрану 1729. године.

Британска империја почиње у другој половини 18. века да увози све веће количине порцелана, свиле, памука и чаја из Кине, како би задовољио нарасле потребе племства и нових богаташа. Проблем је био што се роба таквог квалитета није могла нити производити негде у Британској империји, али нити купити игде другде у свету. Било је покушаја производње чаја у Индији и порцулана у Немачкој, али је то ипак била роба несумњиво слабијег квалитета од оне на коју се богато племство већ навикло, и било спремно да више плати. Због тога, то јест велике тражње, сва кинеска роба као роба без праве конкуренције и алтернативе имала је и све вишу цену. Али то није било оно најгоре. Много већи проблем је био тај што Кина није имала потребу ни за каквом врстом робе коју је нудила Британска империја. Било је покушаја да се у Кини продаје одећа добијена у новонасталим текстилним фабрикама Енглеске, али је Кинези једноставно нису желели поред своје одеће од квалитетне свиле и памука. Самим тим је набројана кинеска роба, морала бити плаћана искључиво у готовини, или тачније речено у сребру. Огромне количине сребра су се тако одливале у далеку Кину, већ деценијама. Сматра се да је из европских земаља, а од њих из Британске империје највише, за Кину се одлило већ око 28 милиона кг сребра! Поред тога, Британска империја је имала златан

стандард, то јест званични новац у употреби су били златници, па је онда морала да за потребе трговине са Кином, купује сребро на тржишту, најчешће од Шпанаца (чија је монета била сребрна), где су и трошкови те трансакције још додатно погоршавали и онако већ огроман дефицит у трговини са Кином.

Проблем се усложњава, када 1781. године није било више довољно сребра за накнаду Кинезима за купљену робу. Исте године, главни гувернер Индије, британац Ворен Хејстингс шаље први товар опијума, који се у то време производио у великој количини у Индији (тачније у Бенгалу и Маливи), као средство плаћања уместо сребра, за робу коју су узели британски трговци. Сва производња опијума се обављала преко Бтианске Источно Индијске Компаније, која је за ту врсту делатности имала посебну дозволу Британске владе! Кинези, невољно пристају на трговину опијумом, која се одвијала или директно компензацијом за кинеску робу, или идниректно продајом опијума Кинезима за сребро, па потом куповина квалитетне кинеске робе (порцелан, свила, чај) за то исто сребро. Али 1799. године Кина обнавља потпуну забрану трговине опијумом, али се она често крши и опијум шверцује, како би се милиони зависника из Кине као сигурни купци снабдели својим пороком. Не можете ни замислити те речи жалбе и туге које упућује кинески цар у свом декрету из 1810. године где моли краљицу велике Британије да му не убија више сопствени народ, овом опаком дрогом! У тексту описује симптоме болести које опијум изазива код људи, али и незаситост енглеских трговаца, који због личне алавости и грамзивости не поштују његову забрану! Да буде неморал још већи, све то време постоје стриктне забране трговином и уношења опијума у Велику Британију, сем малих количина за медицинске сврхе!

У периоду од 1821. до 1837. године у Кини се продавало већ невероватних 1400 тона опијума годишње! Створени су милиони и милиони зависника! Увидевши штетно дејство ове дроге на његово становништо (губљење радне способности, зависност изражена кроз губитак воље, осетљивости, разума, пад наталитета, превремена старост, дрхтање руку и ногу, прогресивно слабљење и мршављење, испијеност очију и лица, морална отупелост, на крају беживотно лежање и мокрење под себе, и на крају смрт), па још све

те последице посматране на огромном броју становника Кине, цар 1839. године, поново доноси одлуку о потпуној забрани трговине опијумом, коју овај пут прати и прецизно набрајање оштрих мера и казни за прекршиоце његове одлуке (за кинеске трговце опјумом је предвидео смртну казну!). Пошто се цела међународна трговина, а ради лакшег праћења и евиденције, по ондашњим кинеским прописима одвијала у само једној приморској области под именом Кантон, онда су и поменуте све мере забране трговине опијумом биле пре свега намењене за примену у тој области. Намесник кинеског цара Лин Зекс је у мају 1839. године наредио да се све залихе опијума у Кантону униште. Међутим, у току спровођења тих мера, британски морнари се буне, спаљују један кинески храм и убијају једног Кинеза, који их је покушао у томе спречити. Лин Зекс тражи да му се испоруче убице, али се британска влада позива на екстратериторијалност, те тражи да починиоцима злочина суди британски суд у Кантону, који их, узгред буди речено, све ослобађа!

Британски трговци опијумом, који потпадају под ту легитимну одлуку независне и суверене Кине о уништењу свих залиха опијума, добијају чврсто обећање од овлашћеног представника британске владе у кинеском Кантону, извесног Чарлса Елиота, да ће им Британска империја надокнадити сву штету насталу уништавањем њихове дроге! Кинеска влада тражи и да сви британски трговци потпишу уговор да неће трговати опијумом, и да уколико то учине могу бити осуђени на смрт и могу им судити кинески судови. Велики број британских трговаца који нису трговали опијумом желе да потпишу овај потпуно легитиман и поштен уговор. Али британски званични представник британске владе у Кантону Чарлс Елиот то не дозвољава! Он се жали да је та одлука Кине нарушавање принципа слободне трговине или слободног тржишта! И тако британска влада, на челу са премијером лордом Палмерстоном, доноси одлуку да објави рат Кини, и да заједно са својом приватном монополском фирмом, Британском источноиндијском компанијом пошаље у Кину своје јаке морнаричке снаге из Сингапура!

Пише: Миланко Шеклер
петак, 20 децембар 2013 12:53

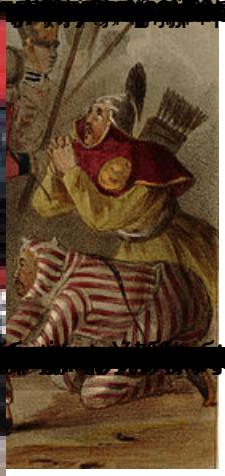

Пише: Миланко Шеклер
петак, 20 децембар 2013 12:53

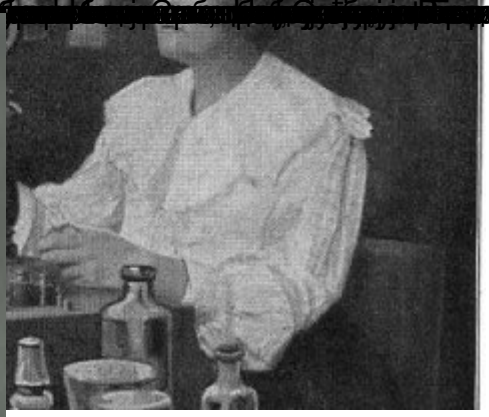

Пише: Миланко Шеклер
петак, 20 децембар 2013 12:53

Пише: Миланко Шеклер
петак, 20 децембар 2013 12:53

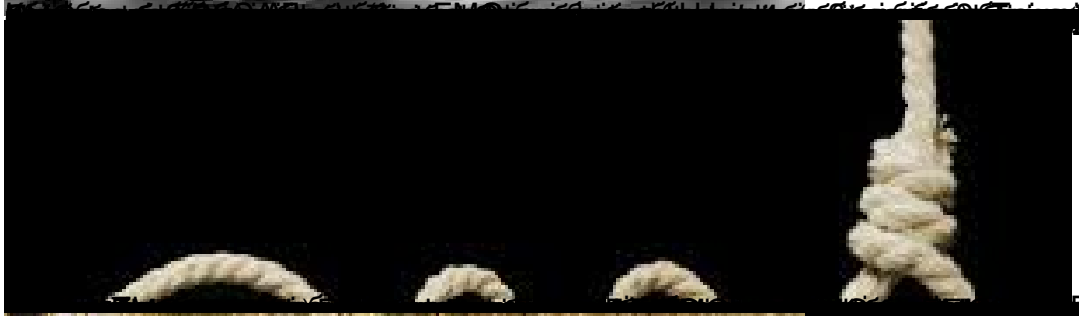

[illegible] ем [illegible] (примена генетичког [illegible]